

...Levelemben arról szeretnék önnek beszámolni, **hogyan ünnepeltük a tiszabökényi általános iskolában március 15-ét.**

Hangsúlyozom, hogy iskolánkban első ízben emlékeztünk az 1848-as márciusi ifjakra, a szabadságharc hőseire. Az ünnepélyt a magyar himnusz éneklésével kezdtük. Mélyen meghatódva énekelünk, s éreztük, valami különös, felemelő érzés, a boldogság érzete kerít hatalmába bennünket. Először énekelhettük nyilvános helyen a magyar himnuszt. Szívvel-lélekkel. Szabadon!

Az ünnepi délutánt az iskola dísztermében tartottuk. A terem falára felkerült Petőfi Sándor arcképe, nemzeti szalaggal és kokárdával. Alatta figyelmeztető jelmondat: „A magyar név megint szép lesz.”

A Himnusz elhangzása után Fábíán József tanár történelmi áttekintést nyújtott a magyar történelem eme dicső fejezetéből. Ezután ünnepi szórakoztató műsor következett. Érdekesége az volt, hogy minden előadott szám Petőfi Sándor nevéhez kapcsolódott. Költeményei, megzenésített versei keltek életre. Elhangzott a Nemzeti dal, A 15. március 1848, A szabadságharchoz és más versei. Én a Szülőföldem című versét szavaltam. Osztályunk, a 6. osztály az érdekesség kedvéért a János vitézből is eljátszott egy részletet, sőt a Falu végén kurta kocsmá című versét is életre keltettük jelenet formájában. Megzenésített verseit is örömmel énekeljük. Végül a költő egyik megzenésített versére (Tíz pár csókot egy végből) magyar csárdást táncoltunk, nemzeti ruhába öltözve.

Befejezésül a Szózat hangzott el. A szavalatokat, a jeleneteket, a magyar táncot osztályfőnökünk s egyben magyartanárnőnk, Tegzi Editke néni tanította meg nekünk.

Úgy éreztem, az ünnepség nagyon jól sikerült. Sokáig emlékezetes lesz számunkra. Érezhettük, hogy mi is magyarok vagyunk, a Magyarországon élő magyarok igazi testvérei.

Csak azt sajnáltuk, hogy nemzetiszínű kokárda nem jutott minden tanulónak, mert ilyen szalagot nálunk az üzletben sajnos nem lehet vásárolni.

Ezzel levelem végére értem. Várom válaszát!

Szeretettel:

Kincses Tímea, Tiszabökény, Kárpátalja (1991. III. 19.)

Utószó: Sorjáznak a levelek. Onnan ide, innen oda. Egy most felnövekvő nemzedék szívdobbanásai. Nem kérnek sokat, csupán választ, meleg emberi szót, s egy kis segítséget ahhoz, hogy Sors jelölte hazájukban is bátorosan és nyugodtan megmaradhassanak születésük jogán: magyarnak.

Történelem! Légy irgalmas hozzájuk!

Padisák Mihály

HÍREK

Jász íjászok Jászdózsán

Hagyományteremtés, a jász önérték felélesztése volt a célja Guba Imre jászdózsai testnevelő tanárnak, aki általános iskolai diákjaival megalakította a Jászi íjász Egyesületet. A kassai Reflex íjakkal a fiatalok eme régi magyar fegyver sportszerű használatával ismerkednek meg.

Szabó Sándor felvétele